

[Ministeren for offentlige arbejder]

en fantastisk holdning fra en tidligere trafikministers side, og jeg forstår den ikke.

Må jeg så sige om det, der fremføres i forslaget om DSBs manglende ressourcer, specielt mellem Århus og København, at DSB har truffet foranstaltninger til at imødegå den øgede passagerbelægning mellem disse to store byer, og det synes også at være ved at bære frugt. De seneste oplysninger, jeg har fra det område, siger, at der er 19 tog i retningen København-Århus om fredagen, der har haft overbelægning, det indrømmer vi, men kun på visse delstrækninger, slet ikke på hele ruten, og 11 tog i modsat retning om søndagen, der har haft overbelægning, men også her kun på visse delstrækninger. Og det er da i hvert fald således, at passagerer mellem Århus og København eller omvendt, der har pladsbillet, bestemt ikke har haft vanskeligheder med at få plads, mens passagerer uden pladsbillet naturligvis har kunnet have problemer på de kortere strækninger. Men der har altså ikke været pladsmangel på hele turen.

Man taler om – hr. Ole Henriksen var også inde på det – i begrundelsen for forslaget, at der skulle være et særligt behov for en sådan busrute for mange ældre mennesker og handicappede, for at de kunne føle sig trykkelige transporteret. Det synes jeg er en fantastisk påstand at komme med. Der foreligger i hvert fald ikke for mig og heller ikke for DSB noget som helst materiale, der kan begrunde, at disse grupper set i forhold til, hvor de i øvrigt færdes i samfundet, skulle være særlig utrygge ved at færdes med tog. Tværtimod mener jeg, at der under togbefordring altid er personale ved hånden, som kan gribe ind, hvis forholdene skulle gøre det påkrævet.

Jeg er også glad for, at hr. Ole Henriksen nævnte, at vi fra køreplansskiftet i maj måned i år får det nye lyntog ind på ruten Århus-København, og jeg synes, at en hel del af dette tings medlemmer en gang imellem skulle benytte den kollektive trafik. Jeg kan da opfordre til, når nu K-1982 træder i kraft og man alligevel skal til Århus eller fra Århus og herover, benytter sig af denne rejsemulighed; så fik man også set, hvilket materiel vi har fået sat ind på denne strækning, altså de nye lyntog, som virkelig er passagervenlige, også over for ældre mennesker, med brede indgange, med liftindgange for handicappede,

med handicaprum, handicaptoiletter, og hvad vi ellers kan nævne. Det synes jeg nok man også skulle tage med i betragtningerne her.

Hr. Arentoft stillede mig et spørgsmål om elevator på Århus banegård. Det er der desværre ikke. Århus banegård er jo en gammel bygning. Men når der bygges om på disse områder, er det med i planerne, at bygningerne skal laves mere handicapvenlige, og så kommer der også elevatorer ind. Det sker alle vegne, hvor vi laver ombygning i øjeblikket.

I øvrigt har vi den ordning, at hvis man er handicappet, kan man i god tid i forvejen henvende sig til DSB og sige: jeg skal ud at rejse den og den dag, jeg har kørestol, eller jeg er ganghæmmet, og jeg har behov for hjælp til at komme på perronen, jeg har behov for hjælp til at komme på toget. Så skal DSB i dag stille personel til rådighed, således at man på den måde kan hjælpe de handicappede og for den sags skyld også ældre mennesker.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg synes, det er positivt, at ministeren nu begynder at få tillid til DSB, og jeg har egentlig kun ét spørgsmål til ham. Når han udpeger medlemmer til sådan et persontrafikråd, der er, skal vi sige ministerens forlængede arm, må de så stemme, som de har lyst til, eller sker det undertiden, at ministeren i bestemte sager, fordi de repræsenterer ham, siger: jeg ønsker stemt på den og den måde?

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Jeg skal sige til hr. Grove, at noget sådant ville være meget, meget beklageligt, og jeg vil på ingen måde kunne gå ind for, at ministeren f.eks. skulle pålægge statens repræsentanter i persontrafikrådet at stemme på en ganske bestemt måde. Det mener jeg ville være en meget, meget uheldig fremgangsmåde, og jeg ville på ingen måde anbefale, at noget sådant fandt sted. Vi har et råd, som ministeren har nedsat, hvori der er statsrepræsentanter, og som staten bør eller skal have formandsposten i. Så kan man måske pålægge statens repræsentanter at stemme på et emne til denne formandspost, men i disse sager